

Un an nou cu promisiuni divine

Sărbătoarea anului nou este întotdeauna, o sărbătoare în care ne gândim la trecutul nostru (pe care îl analizăm) și la viitorul nostru (pe care îl planificăm). Timpul prezent, la această sărbătoare, îl excludem, de cele mai multe ori.

În călătoria anului care s-a scurs, privim în urmă și ne bucurăm de succese, dar, tot în urmă privind, regretăm atunci când constatăm unele eșecuri ce le-am întâlnit. Cu toate acestea, profetul Ieremia ne îndeamnă zicând: „...*Privește-ți urma pașilor în vale și vezi ce ai făcut...*” (Ieremia 2:23).

În anul care s-a scurs, cu siguranță am întâlnit brațul puternic a lui Dumnezeu, care ne-a dat biruință, dar se prea poate ca în scurgerea zilelor să fi întâlnit și furtuni în viața noastră (boli, necazuri și eșecuri).

De ce oare ne confruntăm cu situații neplăcute și se abat furtuni în viața noastră?

Furtunile cu care ne confruntăm au trei cauze:

1. Furtuni îngăduite de către Dumnezeu
2. Furtuni provocate de diavol
3. Furtuni pe care ni le provocăm noi, prin atitudini și fapte greșite.

1. FURTUNI ÎNGĂDUITE DE DUMNEZEU

Când Dumnezeu îngăduie furtuna are trei scopuri, și anume:

- a) să-Și arate Slava în mijlocul necazurilor noastre
- b) să ne maturizeze făcându-ne să înțelegem că depindem de El
- c) să amendeze unele fapte ale neascultării noastre

a) Domnul dorește să-Și arate Slava în mijlocul necazurilor noastre.

În Evanghelia după Ioan ni se spune că pe când trecea Isus a văzut un orb din naștere și atunci: „*Ucenicii Lui L-au întrebat: Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?*” (Ioan 9:2).

În furtuna întunericului din viața acestui om, ucenicii încercau să găsească cauza, fără să ia în calcul că starea de necaz și întuneric aveau să fie urmate de intervenția și minunea realizată de către Dumnezeu: „*Isus a răspuns: «N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui; ci s-a născut așa ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu»*” (Ioan 9:3); „*Cât sunt în lume, sunt Lumina lumii*”. (Ioan 9:5)

Faptul că orbul și-a primit vederea, avea să fie un mijloc de glorie a puterii lui Dumnezeu, dar Mântuitorul prin cele expuse l-a condus și spre adevărata Lumină spirituală de care lumea are nevoie: „Lumina lumii”.

b) Domnul îngăduie furtuna în viața noastră pentru a ne

(continuare în pag. 4)

PAVEL RIVIȘ-TIPEI

Președintele Cultului Creștin Penticostal
Biserica lui Dumnezeu Apostolică
din România

**Pot să se mute
munții, pot să se
clatine dealurile,
dar dragostea
Mea nu se va
muta de la tine,
și legământul
Meu de pace nu
se va clătina,
zice Domnul,
care are milă
de tine.**

Isaia 54.10

(urmare din pag. 3)

convinge că depindem întru totul de El și să ne maturizăm din punct de vedere spiritual, ajungând la ceea ce scrie apostolul Pavel: „Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aduce nădejdea. Însă nădejdea aceasta nu înșeală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat” (Rom. 5:3-5).

Anul 2009 a fost un an de încercare și pentru familia mea, când s-a stârnit furtuna. Soția mea a avut o intervenție chirurgicală, care a trebuit repetată după două luni (polipul hiperplazic, care la prima intervenție nu părea amenințător, a ajuns ca după două luni să-i afecteze interiorul foarte mult, fiind necesară o a doua operație, foarte grea).

Furtuna a fost mare, valurile mării au început să ne izbească cu putere de stânci, dar Domnul a stat pe țărni. Credința noastră a fost mică, îngrijorările au apărut, dar Bisericele s-au rugat și Domnul a intervenit, făcându-ne să înțelegem, încă odată, că despărțiți de El nu putem face nimic.

Furtuna a trecut și Soarele – Isus Hristos - a apărut mai strălucitor în casa noastră.

Ținând cont de învățătura paulină, realizăm faptul că furtuna și necazul ne fortifică ființa spirituală.

c) Uneori Dumnezeu ne lasă să trecem prin furtună din cauza neascultării noastre și a păcatelor din viața noastră.

Autorul epistolei către Evrei, ne arată faptul ca furtuna din viața noastră îmbracă forma de pedeapsă, tocmai datorită faptului că suntem iubiți de Dumnezeu: „Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește, și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește. Suferiți pedeapsa: Dumnezeu se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl? Dar dacă sunteți scutiți de pedeapsă, de care toți au parte, sunteți niște feciori din curvie, iar nu fii” (Evrei 12: 6-8).

Dacă în anul care s-a scurs, Dumnezeu ne-a pedepsit, să fim bucuroși pentru că aceasta este o dovadă a dragostei Sale. Chiar dacă pe moment pedeapsa este pricină de întristare, mai pe urmă ea aduce roadă dătătoare de pace.

2. FURTUNI PROVOCATE DE DIAVOL

Aceste furtuni sunt cele mai des întâlnite. Cele zece prigoane din viața Bisericii, începând de la împăratul roman Nero și până la Dioclețian, au fost furtuni pe care biserica și creștinii nu le-au mai întâlnit vreodată.

Scopul diavolului, atunci când aduce necaz și provoacă furtuni în viața creștinului, este de a-l îndepărta pe om de Dumnezeu, a-i aduce descurajare, necredință și o stare de răzvrătire împotriva Creatorului. Apostolul Petru atenționează

Biserica zicând: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcneste, și caută pe cine să înghită. Împotriviți-vă lui tari în credință, știind că frații voștri în lume trec prin aceleași suferințe ca voi” (1 Petru 5:8-9).

Pentru cei ce se încred în

În ceasul greu

Spre cine-nalți tu rugăciunea, când treci plângând prin ceasul greu? Ai auzit promisiunea făcută chiar de Dumnezeu?

„Cel ce se roagă cu credință putea-va răsturna chiar munți!” Ai năzuit cu-a ta ființă necazul astfel să-l înfrunți?

Te-aleg Isus pe totdeauna și Te urmez ca ucenic! Dar potolește Tu furtuna și-ajută-mă să mă ridic!

Și vei vedea cum simpla-ți rugă, 'nălțată către blândul Miel, va pune demonii pe fugă și-ți va descoperi un țel.

Necazul poate-acum să vină. Tu nu mai ești singur pe val, ci ai o torță de lumină ce te conduce către mal.

Și grija nu te mai cuprinde, nici teama de necunoscut căci Duhul mâna îți întinde din ziua-n care te-a umplut.

Și zi de zi, prin har, vei crește, purtând al rugilor prinos, spre Domnul care te-nsoțește pe orice drum victorios.

CORNELIU LIVANU

Dumnezeu și-L iubesc pe El, diavolul are stabilite anumite limite de către Dumnezeu, ca și în cazul lui Iov: „Domnul a zis Satanei: Iată îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna.” (Iov 1:12)

3. FURTUNI (NECAZURI) PE CARE NI LE PROVOCĂM NOI ÎNȘINE, PRIN LUAREA UNOR DECIZII ȘI ATTITUDINI GREȘITE.

Biblia ne vorbește despre Avraam și nepotul său Lot (Gen. 13:1-13). Pentru a elimina cearta dintre păzitorii vitelor lui Avraam și ale lui Lot, cei doi au ales să se despartă. Lot a fost cel ce a ales și alegerea lui a fost în funcție de ceea ce-i atrăgea privirea. Acest lucru a avut repercusiuni atât în viața lui Lot cât și a familiei lui. Lot și-a pierdut soția, familia, averea din cauza faptului că nu L-a implicat pe Dumnezeu în decizia lui.

O altă familie care provoacă o furtună asupra casei lor, este familia lui Elimelec din Betleemul lui Iuda (Rut 1:1-5). Elimelec decide să plece în țara Moabului împreună cu familia, deoarece în Israel era foamete. Această decizie este echivalentă cu o încercare de a scăpa de pedeapsa pe care

Pentru copiii lui Dumnezeu, ieșirea din furtună este strâns legată de starea lor de pocăință și de credință.

Dumnezeu o trimisese asupra Israelului, prin secetă. Familia lui Elimelec, dorind să evite furtuna îngăduită de Dumnezeu ca pedeapsă peste poporul Său, a intrat într-o furtună cauzată de deciziile lor. Elimelec și Naomi au părăsit Israelul, refuzând astfel pocăința și recurgând la soluții lăaturalnice, care le-au adus moarte, suferință și sărăcie.

Pentru copiii lui Dumnezeu, ieșirea din furtună este strâns legată de starea lor de pocăință și de credință.

Dacă, din furtunile îngăduite de Dumnezeu și din furtunile provocate de diavolul, credinciosul poate ieși doar atunci când Dumnezeu ordonă ca acestea să înceteze, din furtunile pe care ni le provocăm noi, prin fapte și atitudini, se poate ieși când conștientizăm că alegerea făcută este greșită și venim cu pocăință înaintea lui Dumnezeu, cerându-I iertare și călăuzirea Duhului Sfânt.

Indiferent în ce furtună se află, cel credincios trebuie să fie conștient:

a. De prezența lui Dumnezeu în mijlocul furtunii (Isaia 46:3-4)

- Chiar și atunci când nu-L vezi, Dumnezeu te vede: „Atunci Îngerul Domnului i-a strigat din ceruri, și a zis: «Avraame! Avraame!» «Iată-mă!» a răspuns el” (Gen. 22:11);

- Chiar și atunci când tu nu-L simți, Dumnezeu te protejează: „Domnul a zis Satanei: Iată, ți-l dau pe mână, numai cruță-i viața.” (Iov 2:6);

- Chiar și atunci când tu nu-L auzi, El te ascultă: „Chemă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!” (Ps. 50:15).

b. De scopul lui Dumnezeu cu privire la viața ta

În 2 Corinteni 6:16, apostolul Pavel spune: „noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: «Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu!»”

(continuare în pag. 6)

Botez noutestamental la Biserica Penticostală „Efrata” din Făget, județul Timiș, când 28 de suflete au încheiat legământ cu Domnul în luna aprilie a anului 2009

c. *De mesajul divin, ascultând ce vrea să-i spună Dumnezeu.* Ilie a stat în prezența Domnului: „Și Cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: Ce faci tu aici Ilie? ... Domnul i-a zis: *Ieși și stai pe munte înaintea Domnului!*” (1 Împărați 19:9-11).

Dacă ți-ai provocat singur furtuna, cere-I iertare Domnului și rămâi încrezător în promisiunile Lui, pentru că: „El însuși a zis: *Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.*” (Evrei 13:5)

Un adevăr pe care Dumnezeu dorește să-l înțelegem este că El este și un Dumnezeu al răsplătirilor. El are pregătite binecuvântări mari pentru cei care nu se clintesc în furtună. „*În cei din urmă ani ai săi, Iov a primit de la Domnul mai multe binecuvântări decât primise în cei dintâi.*” (Iov 42:12).

Cum va fi viața noastră în anul 2010?

Aceasta este întrebarea asupra căreia reflectăm cel mai mult și la care fiecare dintre noi am dori să avem un răspuns. Unii încearcă să forțeze anumite practici pentru a afla viitorul care ne așteaptă în anul 2010.

1. Binecuvântările și trăirile anului 2010 vor fi direct influențate de viața și relația pe care noi am avut-o cu Dumnezeu în anul 2009.

De cele mai multe ori, un trecut bun și luminos ne influențează viitorul. Un exemplu al Sfințelor Scripturi este regele Ezechia. Acest rege și-a cunoscut trecutul, care s-a caracterizat printr-o viață trăită în credincioșie, păstrându-și o inimă curată și făcând ce este bine înaintea Domnului. Datorită acestui lucru, atunci când profetul Isaia i-a adus solia morții, Ezechia a avut puterea să se roage, să-I amintească lui Dumnezeu de trecutul lui și să-L determine să-Și schimbe hotărârea. (Isaia 38:2-5) Pentru că trecutul lui Ezechia era întrutotul așa cum l-a invocat, Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea.

2. Anul 2010 va fi un an binecuvântat, în funcție de relația noastră actuală cu Dumnezeu.

Domnul Isus Hristos se ruga pentru ucenicii Săi (Ioan 17:9-22), cerând din partea Tatălui binecuvântări pentru aceștia, fiind convins că Dumnezeu le va da, dacă:

a) În viața lor va fi proslăvit Fiul lui Dumnezeu: „*Tot ce este al Meu, este al Tău, și ce este al Tău, este al Meu – și Eu sunt proslăvit în ei*” (Ioan 17:10). Atunci când în viața noastră este proslăvit Domnul Isus Hristos, binele absolut este realizat.

b) Dumnezeu nu ne lipsește de niciun bine, în anul care am intrat, dacă stăm sub paza Sa: „*Păzește în Numele Tău, pe aceia pe cari Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și Noi*” (Ioan 17:11)

Diavolul dă târcoale și încearcă să ne înghită, furtunile se stârnesc împotriva noastră, de la o zi la alta, cu tot mai multă furie, bolile nu ne ocolesc, dar, parcă îl aud pe Moise zicând: „*Domnul se va lupta pentru voi; dar voi stați liniștiți*” (Exod 14:14).

În Numele Tatălui suntem păziți de orice primejdie și avem siguranță în Domnul care zice: „*Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde și flacăra nu te va aprinde. Căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Sfântul lui Israel, Mântuitorul tău ...*” (Isaia 43:2-3).

3. Anul 2010 va fi un an de succes sau insucces, în funcție de viziunea și credința pe care o avem.

Oamenii mari au avut întotdeauna viziuni mari și credință mare. Nu se poate spune același lucru despre cei ce au o statură spirituală mică.

Când Dumnezeu i-a cerut lui Avraam să-I aducă pe Isaac ca jertfă, acest om a lui Dumnezeu a fost atât de tare în credință încât a ascultat imediat vocea Domnului, convins fiind că

Dumnezeu poate să-i învieze fiul din morți: „*Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu! ... Căci se gândea că Dumnezeu poate să învieze chiar și morții: și drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.*” (Evrei 11:17,19)

Credința mare aduce o minune mare și o stabilitate mare în Dumnezeu. Atunci când starea noastră spirituală lasă de dorit, ne temem de viitor, ne îndoim în credință, ne tulburăm în necazuri și suntem sperați în mijlocul furtunii. În sensul acesta ucenicii Domnului Isus sunt un exemplu grăitor: „*Pe când vâsleau ei, Isus a adormit. Pe lac s-a stârnit un așa vârtej de vânt, că se umplea corabia cu apă; și erau în primejdie. Au venit la El, l-au deșteptat, și au zis: Învățătorule, Învățătorule, pierim. Isus S-a sculat, a certat vântul și valurile înfuriate, cari s-au potolit: și s-a făcut liniște. Apoi a zis ucenicilor Săi: Unde vă este credința?*” (Luca 8:23-25).

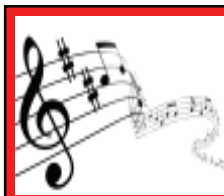
Proslăvindu-L pe Domnul Isus Hristos în viața noastră, stând sub paza lui Dumnezeu, având o credință și o viziune mare în El și pentru 2010, vom avea un an plin de biruințe pentru că Mântuitorul ne învață zicând: „*Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. Fiindcă oricine cere, capătă; cine caută, găsește; și celui ce bate, i se deschide.*” (Luca 11: 9-10)

Dumnezeu răspunde rugăciunilor noastre pentru că ne iubește ca un Tată. Întotdeauna se lasă găsit, datorită Domnului Isus Hristos, care S-a întrupat ca să caute și să mântuiască pe cei pierduți. Iar o relație între Tată și fii asigură deschiderea ușii Divine atunci când aceștia bat cu smerenie.

Pentru noi, făgăduința dată de Dumnezeu prin proorocul Isaia rămâne valabilă și în anul 2010: „*Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine, și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul care are milă de tine.*” (Isaia 54:10)

Convinși fiind de făgăduința Domnului, pășim cu încredere în noul an pentru că suntem sub privirile Lui: „*Duceți-vă în pace; călătoria pe care o faceți este sub privirea Domnului.*” (Jud.18:6)

Așa să ne ajute Dumnezeu!

**În anul care-acuma vine
Noi într-un gând cu toți pășim
Cu Tine să începem, Doamne,
Și tot cu Tine să sfârșim.
Harfa, nr. 757**